

WOORDKUNST 2025

NIJKERK • HOEVELAKEN • NIJKERKERVEEN

CULTUUR & CREATIEF

INHOUDSOPGAVE

René Speelman, Non-stop	3
Ap uut Appel, Luie boer	4
Ben de Graaf, Water	5
Co van de Bunt, Wat is de wereld mooi!	6
Daniëlle Jutte, Kunst.....	7
Ella van Lingen, Hartslag	8
Feije Duim, Lekker puh.....	9
Gertruud van der Helm, Haiku.....	10
Hans Dammingh, Zelfscankassa	11
Henriëtte Hofman, Koud ochtendgloren wacht.....	12
Herman Kuitert, Hoevelakense Volkslied.....	13
Jan de Vries, Straattaal??	14
Jantine Dijkstra, Wandelaar.....	15
Joop Steenbeek, Limerick.....	16
Katja van Meurs, Teddybeer	17
Marja Willems, Toren van Nijkerk	18
Riemke Ruitenbeek, Het stille bewustzijn	19
Robert Kreuning, Hoe schrijf je Hoevelaken?.....	20
Ruben Turk, Een leven gedeeld.....	21
Nijkerk, Hoevelaken, Nijkerkerveen: Cultuur & Creatief	22
Waarom WoordKunst zo leuk is	23

Non-stop

De non vertelde mij
dat ze de hectiek van de maatschappij
had verruild voor de rust van de abdij.

Ze sprak kalm en met inzicht
wat ze tegenwoordig doet
bij een rood verkeerslicht:

“Menigeen staat bij een rood licht te balen,
maar ik, ik ga bewuster ademen.

Waar groen mij verleidt om sneller te gaan,
gebruik ik rood om letterlijk bij het leven stil te staan,
om even weg te dromen
en tot mijzelf te komen.

Ik kijk om me heen
probeer de schepping en 't leven
te waarderen...
want ik heb er tenslotte maar één.

En als ik dan het groene licht weer zie
ga ik het leven weer tegemoet
met meer energie.”

© René Speelman,
Stadsdichter Gemeente Nijkerk

Luie boer,

Mien man zat in de serre te proate met de
“Luie Boer” veerderop uut de stroat en ik
wou ze net koffie brenge toe ik die buurman
heurde zêêge: tjonge jonge, minse van oenze
generoasie he’n altied iezeg hard moette
waarke...

M’n man knikte as teeke dat ie et begreepe
had.

Gelukkeg mar docht ik, want ik bin altied
bang dat ie nog es zei’jt: Jaja, dat klopt, alleen
dat hei jie nooit e’doan!

© Aalbert van der Horst | Ap uut Appel.

A decorative border made of colorful speech bubbles in shades of purple, orange, and green, arranged in a rectangular frame around the text.

WATER

Watervalt,
of fonteint het?
Doopt
of dreigt –
verkoelt
of verbrandt het?
Heilzaamt...
of tsunamiet het?
Ebt
of vloedt het?

Ik ben een druppel van de zee –
golf mee, drijf weg,
kan alle kanten uit.

© Ben de Graaf, Hoevelaken

Boven mij de lucht zo blauw - zo blauw
ik hou van jou.

De witte wattenwolken als kunst daarop gelegd,
zogezege.

De hoge bomen staan in wijde boog
beschermend om me heen,
ik voel me niet alleen.

Ik lig op 't groene gras, op geurend hooi,
alsof 't mijn slaappleats was;

wat is de wereld mooi!

© Co van de Bunt, Appel/Nijkerk

Kunst

Creatie van kunst
Wie bepaalt de waarde
Is het verf op een doek of
De oude vaas die je bewaarde

Is het een beeld
Een foto, of architectuur
Moet het bijzonder en uniek zijn
En bovendien duur

Zijn het wat woorden
Of toch de muziek
Kunstmatig, geknutseld
Is het oud en antiek

Of is een creatie slechts
Een verbeelding, een illusie
Tja, wat is nu eigenlijk
Hiervan de conclusie

De kunst van kunst
Is wat jij erin ziet
Het is jouw interpretatie
Meer is het in wezen niet

Hartslag

Midden in de straat
daar waar het leven
als een hartslag klopt,

Zie ik jou
En kom ik je niet tegen;
we lopen een eindje op.

Midden in het leven
waar het bloed stroomt
is veel te zien,
maar meer te geven.

Daar waar we woorden hebben
vallen we liever stil.
We lopen samen op,
en voelen onze harteklop.

Daar waar we samen verder gaan,
Staan we op,
en worden woorden
Het Gesprek.

© Ella van Lingen, Hoevelaken

Ik kom er al dertig jaar. De fitness club. Onder de grond. Niemand ziet je. Ik doe er mijn rondje, klaar. Soms kijk ik naar een ander. Of val in slaap op een apparaat. Of zit zo maar even. Sporten met jezelf. Niemand heeft er last van. Niemand vindt er wat van.

Vroeger op school was dat anders. In het rek klimmen durfde ik niet en aan het touw naar boven kon ik niet. Van ballen snapte ik niks. Ik zag ze niet komen, en als ze kwamen kon ik er niets mee. Niemand legde het uit. Geen beginnen aan. Bij teams kiezen, bleef ik over.

Ik maakte er een grap van. Bij rondjes hard lopen, struikelde ik altijd zomaar. Au, au. Ging grijnzend naar de kant. De anderen vonden dat een prima oplossing. De meester ook.

Nu heb ik bijna mijn six-pack. Na dertig jaar. Lekker puh.

**Ochtend in de herfst
voor mij hangt een bleke maan
zon verwarmt mijn rug**

© Gertruud van der Helm, Hoevelaken

Zelfscankassa

Een korte of een gewone bon?
Ik wil helemaal geen bon.

Zonder bon kom je de poort niet door.
De winkel niet uit.
Zit je daar vast.

(Levenslang?)

'Even geduld, we sturen een medewerker op u af.'
Doodsbang ben ik voor de steekproef.
Ik zal toch niks vergeten zijn?
En wat dan?

(Het gevang?)

Met mandje in de hand wacht ik op mijn beurt bij de gewone kassa.
De vrouw voor me, met volle kar, knikt me vriendelijk toe.
Ze wil me met plezier voor laten gaan.

'Nee hoor, hoeft niet, geen haast.
Ben met pensioen.'

'Nou, dat is u niet aan te zien.
Maar u mag gerust voor hoor!'

Ik maak van haar aanbod gebruik.
Lachend passeren we elkaar.

Nee, ik ben geen fan van de zelfscan.
Maar o zo blij in de rij.

© Hans Dammingh, Hoevelaken

KOUD OCHTENDGLOREN WACHT

De dageraad neemt stil bezit
van 't nachtelijk zwart.
Alleen de kou blijft
als een lichte deken hangen.
Maakt plek voor schaduwen
waar zonlicht steels en schuchter
toch tracht in door te dringen.
Wat warmte voelt
zoals de jas,
die het schaap draagt
in dit ochtendgloren.

Een koude dag
begroet het leven,
ja, wachten wordt
door tijd erkend.
Het jonge lam groeit
binnen in de wollen vacht.
Voorjaar na winter,
nog in slaap
tot 't nieuwe licht.
Dan zullen lam en lente
glorieus worden geboren.

Hoevelakense volkslied

Waar de weg zich splitst naar A-pel-doorn of Z-wol__

Heb-ben man-nen van 't ver-keer de han-den vol__

Daar be-gint ons dorp-je aan de Ve-luw'-rand,__

daar ligt Hoe-ve-la-ken in schoon Gel-der-land__

in schoon Gel-der-land__

Oorspronkelijke Duitse tekst (1907): Martha Müller-Grählert
Hoevelakense tekst: Herman Kuiter (ca 1955)

Zesentwintig lettertekens
bij elkaar: het alfabet.
Al die letters vormen zinnen.
Woorden schieten er te binnen,
die door schrijfsters en door schrijvers
op papier worden gezet.

Dagboek van het meisje Anne,
Schuld en boete, Snuf de hond.
Of Malot die ging verhalen
hoe Remi na jaren dwalen
niet alleen was op de wereld,
eindelijk zijn familie vond.

Zesentwintig lettertekens
daarmee moet je het maar doen.
En dan schrijf je naar believen
memo's, geeltjes, liefdesbrieven
vergezeld van beste wensen
of misschien zelfs van een zoen.

Woorden komen en verdwijnen
heel gewoon, niets aan de hand.
Sommige geschreven zaken
lees je hier in Hoevelaken.
Woorden leesbaar in het straatbeeld,
lettertekens aan de wand.

© Jan de Vries, Nijkerk

WANDELAAR

Hij zingt van zon
van lichte lente
fluit het dorp voorbij
nestelt zichzelf
een plaats in zijn hart

van de zon zingt hij

vertrapt geen dode stenen
maar betreedt hun grijsgeslagen huid
voelt de trilling van
eeuwen, verhalen, paarden

en zingt van zon
van lichte lente
fluit de tijd voorbij

van de zon zingt hij.

© Jantine Dijkstra

EEN JONGEMAN, NET UIT DE LUIER
KEEK VREEMD NAAR 'N KOE ZONDER UIER
HIJ KWAM DICHTERBIJ
KEEK EENS GOED VAN OPZIJ
DE STIER GING METEEN AAN DE KUIER

© Joop Steenbeek, Hoevelaken

Teddybeer

Teddybeer, Teddybeer, Teddybeer,
ik til je op en ik zet je neer.
Ook al wil je allang mijn bed niet meer,
je bent en blijft mijn Teddybeer.

Kinderen voor Kinderen 1981

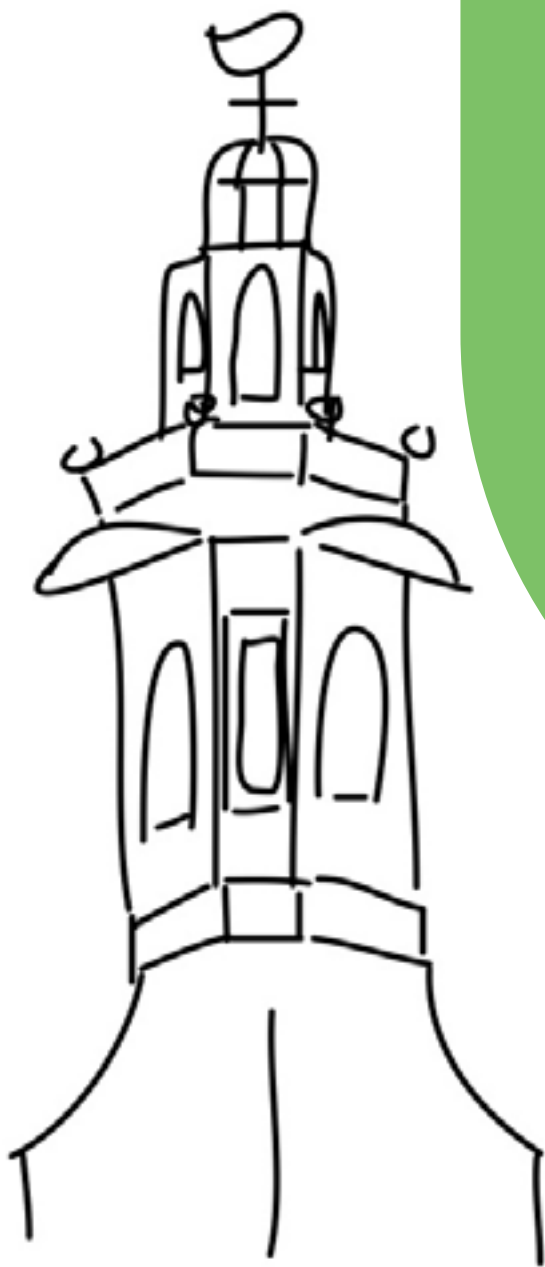

Vol verwachting klopte mijn hart;
trippel, trappel, op het dak.
Gebons op de ramen, de Pieten zijn er!
Mijn ogen groot, al die kleurrijk verpakte cadeaus en
dàar de pronkstukken van de avond; alle zeven zittend
op een rij, speciaal voor mijn zussen, nichtjes en mij.
Een handgemaakte sier-beer!

In mijn slaapkamer zijn vaste stek, parmantig
uitkijkend vanaf mijn bed. Zonder pluche vacht,
geknuffel en spel, maar ik wist het zeker, hij kwam tot
leven, dat wel!
Net als voor de buis: van SuperTed, de Troetelbeertjes,
de Gummiberen tot Kissyfur...en natuurlijk Winnie de
Poeh.

Heden prijkt mijn beer nog steeds in ons nieuwe thuis.
En stiekem...ja...stiekem denk ik nog steeds dat hij een
hartslag heeft.

© Katja van Meurs, Nijkerk

Toren van Nijkerk

Majestueus in het wit
Omlijst met goud
Lichtgevend schouwspel
Zijn de kleurige hoorders
Ontwaakt de stad
Elke morgenstond

In houvast
De Toren stonde

© Marja Willems, Nijkerk

Het stille bewustzijn
Is het wonder
Naar alles en niets
Naar alle rijkdom
De ruimte voorbij woorden
Die leeft in jou en mij.

© Riemke Ruitenbeek, Nijkerk

Hoe schrijf je Hoevelaken??

Is de verbastering van een plaatsnaam, mede vanwege onduidelijke handschriften, woordkunst? Het is in ieder geval een kunst om uit oude documenten de juiste schrijfwijze te halen. Zoiets geeft regelmatig verbastering. Hoe dan ook, in de loop der tijd zijn er tot dusverre minimaal negentien verschillende schrijfwijzen voor het huidige Hoevelaken opgedoken.

Hoflake (1132), Hoevelaecken (1182), Hovelaken (1286), Hoevelaicken (1300), Hueflaken (13??), Hoeflaken (1378), Hoevelake (1483), Hoefflaecken (1544), Hoevelaken (1556), Houelaken (1568), Houelaeck (1589), Hoeuelacken (1592), Hoeffaaken (1602), Hoeflacken (1609), Hoeffaecke (1609), Hoevelacken (1628), Hoevelaek (1654), Hoevelaeke (1744), Hoevelaake (1845).

En dan is er ook nog de achternaam van de vrouw van Andries Hendriks Winterberg, eind 17e eeuw molenaar te Hoevelaken: Cornelia Gerritsen Hoeflok (van de Hoeflakermoule, van Hovelok Hoverlouw).

© Robert Kreuning, Historisch Hoeflake

Een leven gedeeld
Een leven alleen
Als een vogel zo vrij
De wensen en dromen
Gedachten van mij

Een leven alleen
Al dolend verdwaald
Avontuurlijke zoektocht
Het doel onbepaald

Een leven gevonden
Nieuw en verrast
Vol weerstand en vreugde
Een leven wat past
Bij mijn dromen en wensen
Voor nu en altijd
Een leven, twee mensen
In liefde bevrijd

Een leven gedeeld
Nog altijd zo vrij
Want ik ben van jou
En jij bent van mij

Een leven gevonden
Een eenheid van twee
In huwelijk verbonden
Leef jij met mij mee

NIJKERK - HOEVELAKEN - NIJKERKERVEEN: CULTUUR & CREATIEF

Overal in Nijkerk, Hoevelaken en Nijkerkerveen zijn mensen actief met kunst en cultuur. Soms klein en lokaal, soms groot en zichtbaar, maar altijd met hart en ziel. Cultuur & Creatief helpt om al die ideeën en initiatieven met elkaar te verbinden.

“Cultuur gaat voor mij over ontmoeting. Over mensen die elkaar inspireren, iets delen of samen iets maken. Daar zit de kracht van cultuur.” – **Margreet Koele, Cultuurverbinder**

Wat we doen

Vanuit Cultuur & Creatief werken we aan het zichtbaar maken, versterken en verbinden van alles wat met kunst en cultuur te maken heeft. We brengen makers, organisaties en publiek dichter bij elkaar en helpen initiatieven groeien. Dat doen we op allerlei manieren:

- We leggen verbinding tussen vraag en aanbod binnen kunst en cultuur.
- We werken samen met onderwijs, sport, zorg en welzijn, zodat cultuur op veel plekken zichtbaar en toegankelijk wordt.
- We ondersteunen bij de organisatie van culturele evenementen en activiteiten.
- We zorgen dat het culturele aanbod beter vindbaar en zichtbaar is.
- We stimuleren en ondersteunen cultuureducatie op scholen.
- We zetten ons in voor meer kunst in de openbare ruimte.

Wil je samenwerken, heb je een idee of zoek je inspiratie? Cultuur & Creatief helpt je graag op weg. Neem contact op met Margreet via margreet@nijkerkcultuurencreatief.nl.

Samen maken we cultuur zichtbaar en voelbaar in de hele gemeente.

ONTDEK MEER ACTIVITEITEN

Benieuwd wat er allemaal te doen is? Op de website Doet en Ontmoet vind je een overzicht van het actuele aanbod. Er is voor iedereen iets te beleven. Doe mee en ontdek hoe veelzijdig Nijkerk, Hoevelaken en Nijkerkerveen zijn!

NIJKERK • HOEVELAKEN • NIJKERKERVEEN

DOET & ONTMOET

www.doetenontmoet.nl

WAAROM WOORDKUNST ZO LEUK IS

Nel Schoon (Kunstweek)

Het idee werd een project.

Het is zo goed om te zien dat WoordKunst is omarmd door dichters en schrijvers. Ik feliciteer ons allen en wens WoordKunst nog vele jaren toe...

Margreet Koele (Cultuurverbinder)

Met WoordKunst willen we de kracht van taal letterlijk zichtbaar maken in de straten. Het is een laagdrempelige manier om inwoners te betrekken bij kunst en cultuur. Je hoeft geen moeite te doen om geraakt te worden door een gedicht of verhaal, je loopt er gewoon langs tijdens het boodschappen doen.

Marja van de Bunt (WoordKunst)

De reacties op WoordKunst hebben onze verwachtingen overtroffen.

We zijn blij met de vele inspirerende inzendingen, waarvoor dank! Met het kleurrijke ontwerp wil ik ook bijdragen aan wat extra vrolijkheid in Hoevelaken.

Op de foto: (A) Nel Schoon (B) Margreet Koele (C) Marja van de Bunt.

NIJKERK • HOEVELAKEN • NIJKERKERVEEN

CULTUUR & CREATIEF

Colofon:

WoordKunst is georganiseerd door Cultuur & Creatief
als onderdeel van de Kunstweek 2025 in opdracht van de gemeente Nijkerk.

Organisatie: Margreet Koele, Nel Schoon en Marja van de Bunt

Vormgeving: MARJA Communication & Design

Met dank aan alle deelnemende woordkunstenaars en locaties.

Oplage: 30 stuks voor de schrijvers en organisatie.

www.doetenontmoet.nl

© 2025